

OPIS TECHNICZNY

do projektu budowlanego „Nadbudowy, przebudowy i rozbudowy istniejącego budynku zaplecza socjalno – sanitarnego przy otwartym basenie kąpielowym w miejscowości Wysoka gmina Łańcut”

Inwestor: Gmina Łańcut, 37-100 Łańcut ul, Mickiewicza 2A

Podstawa opracowania:

- Decyzja celu publicznego nr RIK .6733.5.2018 wydana przez Wójta Gminy Łańcut
- umowa z Inwestorem
- Lokalny Program Rewitalizacji dla Gminy Łańcut
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo Budowlane z późniejszymi zmianami
- normy i normatywy techniczne
- uzgodnienia z inwestorem

1. DANE OGÓLNE

Opis techniczny został sporządzony według § 6 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego(Dz.U. Z dnia 27 kwietnia 2012r poz 462 z późniejszymi zmianami) i zawiera opis do projektu według kolejności określonej w rozporządzeniu.

Projekt budowlany wykonano zgodnie z decyzją lokalizacyjną oraz z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz 690) z późniejszymi zmianami.

1.1 opis ogólny, zakres opracowania i funkcja

Planowana inwestycja obejmuje nadbudowę, rozbudowę i przebudowę istniejącego budynku pełniącego funkcję zaplecza socjalno sanitarnego przy otwartym basenie kąpielowym w miejscowości Wysoka.

W chwili obecnej obiekt z uwagi na zły stan techniczny samego budynku jak również obiektu podstawowego t.j. niecki basenowej jest od kilku lat nieużytkowany.

Celem opracowanie jest przywrócenie obiektowi utraconej funkcji budynku jak również renowacja niecki basenowej wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Budynek wykonany w technologii tradycyjnej murowanej ze stropodachem jednospadowym płaskim.

Instalacje wewnętrzne:

- wodociągowa z zasilaniem z sieci wiejskiej
- sanitarna z odprowadzeniem ścieków do kanalizacji sanitarnej
- energetyczna,

W ramach zadania inwestycyjnego mając na uwadze wytyczne Inwestora jak również stan techniczny obiektu projektuje się:

- rozbiórkę północnej części budynku z uwagi na jej bardzo zły stan techniczny
 - rozbudowę w miejscu rozbiórki
 - nadbudowę polegającą na budowie dachu stromego dwuspadowego
 - przebudowę i remont obiektu
 - wykonanie nowych instalacji wewnętrznych: wod – kan, elektrycznej, grzewczej i fotowoltaicznej
- Przewidywane zatrudnienie – 2 osoby w sezonie letnim.

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI I KUBATURY

powierzchnia zabudowy	128,30 m ²
powierzchnia zabudowy przed rozbudową	98,20 m ²
powierzchnia całkowita	128,30m ²
powierzchnia użytkowa	94,29 m ²

kubatura

603,00 m³

wysokość budynku do kalenicy głównej

6,11m

Zestawienie powierzchni użytkowych obliczono według Polskiej Normy PN-ISO 9836: 1997

WYKAZ POMIESZCZEŃ

nr	nazwa pomieszczenia	podłoga	powierzchnia m ²
	Parter		
0/1	Korytarz	płytki ceramiczne	14,41
0/2	Przedśionalek wc damski i niep.	płytki ceramiczne	4,66
0/3	Wc damski i niepełnosprawnych	płytki ceramiczne	4,44
0/4	Umywalnia damska	płytki ceramiczne	8,72
0/5	Przebieralnia damska	płytki ceramiczne	9,48
0/6	Przedśionalek wc męski	płytki ceramiczne	4,71
0/7	Wc męski	płytki ceramiczne	4,48
0/8	Przebieralnia męska	płytki ceramiczne	8,81
0/9	Umywalnia męska	płytki ceramiczne	9,48
0/10	Korytarz	płytki ceramiczne	10,10
0/11	Pomieszczenie gospodarcze	płytki ceramiczne	3,75
0/12	Wc	płytki ceramiczne	3,30
0/13	Pomieszczenie socjalne – ratownika	płytki ceramiczne	7,95
	Razem		94,29

1.4. Dostępność obiektu dla osób niepełnosprawnych:

Dojście do projektowanego budynku z placami i chodnikami utwardzonymi ze spadkiem nie przekraczającym 8%.

Drzwi wejściowe do budynku i ogólnodostępnych pomieszczeń użytkowych szerokości minimum 90 cm w świetle. Wszystkie przejścia, drzwi i dojścia w pomieszczeniach należy wykonać bezprogowo.

Sanitariat, umywalnia, szatnia dla osób niepełnosprawnych dostępne korytarza komunikacji ogólnej .

Urządzenia w/w pomieszczeniach przystosować dla osób niepełnosprawnych: Miska ustępowa - zalecana wysokość miski ustępowej; 45 - 50 cm - przycisk urządzenia spłukującego na wysokości nie większej niż 120 cm licząc od poziomu posadzki. Przycisk do spłukiwania powinien być zainstalowany z boku. - w projektowanych pomieszczeniach zastosowano miski ustępowe montowane na stelażu. Umywalka - wysokość zawieszenia: spód umywalki musi znajdować się powyżej kolan osoby siedzącej na wózku (min. 70 cm). - Wysokość blatu umywalki (górna krawędź): 85 cm. - wysokość montażu dolnej obudowy (syfon, stelaż): min. 65 cm. - szerokość komory umywalki: 60 - 70 cm. - Głębokość komory umywalki: 50 - 60 cm. - Pod umywalką nie mogą znajdować się elementy ostre lub szorstkie. - Pod umywalką nie stosować postumentów lub półpostumentów, które ze względu na swoje znaczne rozmiary w wysokim stopniu utrudniają podjeżdżanie wózkiem pod umywalkę od strony frontalnej. Bateria umywalkowa - zaprojektowano baterią umywalkową montowaną na umywalce i uruchamianą dźwignią. Bateria musi mieć przedłużoną wylewkę. Alternatywnie zastosować baterią bezdotykową uruchamianą np. sensorem elektronicznym.

Uchwyty wielofunkcyjne - poręcze dla niepełnosprawnych przyścienne ruchome i stałe, montowane poziomo i pionowo (uchwyty proste).

Ochrona przeciwpożarowa.

Parametry budynku

Powierzchnia zabudowy - 128,30 m²
Powierzchnia użytkowa - 94,29 m²
Kubatura - 603,00 m³
Wysokość budynku część - 6,11 m

Liczba kondygnacji:

Nadziemnych: - 1 + poddasze nieużytkowe

Ilość osób przebywających jednocześnie w obiekcie – do 20

Parametry pożarowe występujących substancji palnych – standardowe wyposażenie dla wystroju pomieszczeń ZL III - wszystkie materiały stosowane do wystroju wnętrz z materiałów posiadających aprobatę ITB w zakresie minimum trudno zapalności lub niezapalności gwarantujących w czasie ewentualnego pożaru, że ich produkty rozkładu termicznego nie będą posiadały właściwości intensywnie dymiących i bardzo toksycznych. W przypadku stosowania materiałów wykończeniowych luźno zwisających, w szczególności w kurtynach, zasłonach, draperiach, kotarach oraz żaluzjach, za łatwo zapalne uważa się materiały, których właściwości określone w badaniach zgodnych z Polskimi Normami odnoszącymi się do zapalności i rozprzestrzeniania płomienia przez wyroby włókiennicze. Na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji przewiduje się stosowanie jedynie materiałów i wyrobów budowlanych posiadających aktualne świadectwa dopuszczenia do stosowania ITB świadczące o ich niezapalności lub co najmniej trudno zapalności względnie poddanych zabiegom impregnacyjnym dopuszczonymi do stosowania środkami ogniochronnymi - zgodnie z instrukcją producenta tych środków ze szczególnym uwzględnieniem sufitów podstawowych (czy sufitów podwieszanych), których materiały muszą być dodatkowo niekapiące i nieopadające pod wpływem ognia. Gęstość obciążenia ogniowego wynosić będzie poniżej 500 MJ/m² i nie przewiduje się w nich stosowania czy magazynowania materiałów niebezpiecznych pożarowo.

Kategoria zagrożenia ludzi

Przewidywana ilość osób na poszczególnych kondygnacjach i łącznie w obiekcie przedstawia się następująco:

parter: do 20 osób ZL III

Zagrożenie wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych

- nie występuje.

Podział obiektu na strefy pożarowe

- parter budynku zalicza się do ZL III

– zgodnie z § 227, ust. 1 [warunków technicznych] dopuszczalna, maksymalna strefa pożarowa dla budynku średniowysokiego zakwalifikowanego do kategorii ZL III wynosi 5000 m² nie została przekroczona.

Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego

W pomieszczeniach technicznych $Q_d \leq 500$ MJ/m². Dla pomieszczeń kwalifikowanych do kategorii ZL Q_d nie oblicza się.

Klasa odporności pożarowej obiektu (klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych): „D”

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku ^{5) *)}					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	Ściana zewnętrzna	ściana wewnętrzną	przekrycie dachu
1	2	3	4	5	6	7
„D”	R 30	-	R E I 30	E I 30	-	-

- Oznaczenia w tabeli:

- R — nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad

- ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,
- *E* — szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,
- *I* — izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

Wszystkie elementy konstrukcyjne powinny spełniać wymóg nierozprzestrzeniania ognia.

W projekcie przyjęto następujące materiały konstrukcyjne:

- a) konstrukcja
 - dach – konstrukcja drewniana
 - ściany nośne z bloczków ceramicznych 25 cm i cegły pełnej gr.12cm
 - stopy żelbetowe gr 12-24 cm – min. REI 30
 - pokrycie – z blachy powlekanej
 - ściany działowe z cegły pełnej i bloczków ceramicznych gr.12 i 25cm
- a) elewacje: płyty włóknowo – cementowe, kamień elewacyjny

Warunki ewakuacji, oświetlenie awaryjne:

- długość dojsć w budynku ZL III - dopuszczalna maks. przy co najmniej dwóch kierunkach dojsć to: do 10 m dla dojsćia najkrótszego i do 40 m dla dojsćia najdłuższego – zachowano,

Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych, a w szczególności: wentylacyjnej, ogrzewczej, gazowej, elektroenergetycznej, odgromowej:

- Instalacja elektryczna wyposażona w przeciwpożarowy wyłącznik prądu elektrycznego (wyłączający wszelkie urządzenia elektryczne w obiekcie za wyjątkiem urządzeń niezbędnych do funkcjonowania w czasie trwania pożaru) - umieszczony przy głównym wejściu do obiektu – szczegóły projekt branżowy instalacji elektrycznej.
- Instalacja odgromowa w wykonaniu podstawowym – klasa I – szczegóły wg projektu branżowego instalacji elektrycznej.

Wszystkie elementy drewniane należy zabezpieczyć preparatem FOBOS M-4 lub innymi lazurami do zabezpieczania drewna, co podwyższy klasę ich odporności ogniowej.

Wyposażenie w gaśnice. Obiekt zostanie wyposażony w podręczny sprzęt gaśniczy w ilości: jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać na każde 100 m² powierzchni w pomieszczeniach ZL (gaśnice proszkowe A, B, C) z zachowaniem warunku nie przekraczalnej długości dojsćia do sprzętu maks. 30 m

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 lipca 2009 zmieniające rozporządzenie w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej -Dz.U. 2009 nr 119 poz. 998 – niniejszy projekt nie wymaga uzgodnienia pod względem ochrony przeciwpożarowej

2. ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNO BUDOWLANE, DANE KONSTRUKCYJNE

Układ konstrukcyjny

Istniejący budynek wykonany w technologii tradycyjnej murowanej z żelbetowymi elementami stropów. Budynek posadowiony na ławach fundamentowych. Główną konstrukcję nośną stanowią murowane ściany na których oparte są żelbetowe stropy.

3. Rozwiązania budowlane konstrukcyjno – materiałowe

W ramach rozbudowy, nadbudowy i przebudowy należy wykonać nstp. roboty budowlane:

- Rozbiórkę północnej części budynku (zgodnie z częścią rysunkową) i w tej części dokonać rozbudowy z pomieszczeniami związanymi z funkcją obiektu
- Nadbudowa polegać będzie na wykonaniu nad częścią istniejącą i projektowaną dachu stromego dwuspadowego
- Przebudowę i remont istniejących pomieszczeń dostosowując je do obowiązujących warunków i stanu technicznego
- Wykonania niezbędnych instalacji wewnętrznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania obiektu

- Wykonanie robót wykończeniowych i elewacji

Warunki gruntowe dla działki nr 392/10 położonej w Wysokiej -opinia geotechniczna

Podstawa opracowania:

Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej – Dziennik Ustaw z dnia 25-04-2012 poz 463 (w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych)

Obiekt zakwalifikowano do pierwszej kategorii geotechnicznej, o statycznie wyznaczalnym schemacie obliczeniowym, w prostych warunkach gruntowych.

Z przeprowadzonych badań geotechnicznych na terenie przedmiotowej działki wynika, że podłoże zbudowane jest z utworów czwartorzędowych, nierównomiernie uwarstwionych.

Podłoże stanowią grunty spoiste w postaci glin zwięzłych i glin pylastych.

UWAGA;

Grunty gliniaste w podłożu są gruntami wysadzinowymi (grupa "C" wg. Wiłuna.), kapilarność bierna – 1.3 m, zawartość frakcji pyłowej – 0,05 mm – około 14%, zawartość frakcji ilowej < 0,02 mm – około 14%.

Parametry mechaniczno fizyczne gruntu w podłożu gruntowym:

Warstwa pierwsza – złożona z glin zwięzłych, glin zwięzłych przewarstwionych wkładkami ilastymi, glin pylastych.

Parametry fizyko - mechaniczne:

stopień plastyczności gruntu $IL = 0,17$

wilgotność naturalna $W_n = 20\%$

ciężar objętościowy gruntu $\gamma = 2,07 \text{ T/m}^3$

Warunki wodne

Na badanym terenie występuje jeden typ wód gruntowych – są to wody wsiąkowe pochodzące z infiltracji wód opadowych. W tych warunkach gruntowych woda może być agresywna lub średnio agresywna do betonu. Na konstrukcji betonowej podziemnej stosować izolacje bitumiczne, a beton do konstrukcji powinien posiadać odpowiednią odporność na korozję.

Fundamenty

Istniejące fundamenty w części przeznaczonej do rozbiórki

Przegrody zewnętrzne i ściany wewnętrzne

W miejscu rozbiórki oraz projektowanej rozbudowy, nowe ściany szczytowe poddasza oraz projektowane ściany zewnętrzne wykonać z bloczków ceramicznych grubości 25 cm.

Zamurowania w ścianach z cegły pełnej na zaprawie j/w.

W celu dostosowania pomieszczeń do obowiązujących warunków technicznych należy część istniejących ścian wewnętrznych poddać rozbiórce i wykonać nowe działowe z cegły pełnej ceramicznej grubości 12 cm na zaprawie cementowo – wapiennej. Wyburzenia ścian i wykonanie nowych przedstawiono w części graficznej na rzucie przyziemia

Nadproża stalowe nad projektowanymi otworami w istniejących ścianach wg rysunków konstrukcyjnych

Stropy

Istniejący strop żelbetowy - bez zmian. Strop projektowany żelbetowy prefabrykowany TERIVA

Dach

Dach konstrukcji drewnianej płatwiowo - stolcowy dwuspadowy o spadku 26.57° z pokryciem blachą płaską powlekana na rąbek.

Podbicie okapu z desek struganych lakierowanych.

Końcówki płatwi, krokwi, murłat wystające poza lico ścian – strugane lakierowane lakierem bezbarwnym.

Rynny i rury spustowe systemowe z blachy stalowej powlekanej.

Posadzki

We wszystkich pomieszczeniach istniejące posadzki i podłoża należy rozebrać.

Nowe posadzki wykonać z płytek gresowych antypoślizgowych na następujących podkładach:

- podkład pod posadzki betonowy gr 5 cm

- foli izolacyjna
- styropian podposadzkowy gr 5 cm
- izolacja z folii PE
- beton podkładowy 12,5 cm
- podsypka żwirowo – piaskowe gr 15 cm

Tynki i okładziny wewnętrzne

Istniejące tynki wewnętrzne poddać remontowi poprzez usunięcie nierówności i farb. Ubytki uzupełnić zaprawą cementowo – wapienną.

Nowe tynki wewnętrzne cementowo – wapienne kat III, w pomieszczeniach sanitarnych ściany do wysokości 2,50 m wyłożyć glazurą na zaprawie klejowej.

Stolarka okienna i drzwiowa

Istniejące okna drewniane wymienić na nowe PCV szklone szkłem zespolonym o współczynniku przenikania ciepła zgodnie z obowiązującą normą oraz wyposażone w nawiewniki okienne spełniające wymagania wentylacji pomieszczeń poprzez odpowiedni współczynnik infiltracji.

Stolarka wewnętrzna:– drzwiowa typowa płytowa wg zestawienia, standardowy zestaw okuć.

Drzwi zewnętrzne aluminiowe – wg zestawienia stolarki.

Wydzielenie przebieralni ściankami systemowymi HPL z drzwiami

Izolacje termiczne:

1. Izolacja termiczna ścian zewnętrznych – płyty styropianowe 15 cm
2. Ocieplenie stropodachu i stropu – wełna mineralna ($\lambda \leq 0,035 \text{ W/mK}$) gr 25 cm
3. Izolacja termiczna posadzek z płyt styropianowych EPS 100 grubości 5 cm

Współczynnik przenikania ciepła zgodnie z obowiązującą normą.

Malowanie i powłoki zabezpieczające

Ściany wewnętrzne i sufity malowane farbami emulsyjnymi w kolorze dowolnym.

Elementy stalowe przed malowaniem farbami zewnętrznymi pokryć powłokami i antykorozyjnymi.

Elementy drewniane konstrukcji dachu zabezpieczyć środkiem nierozprzestrzeniającym ogień np. Fobos , oraz środkami grzybo i owadobójczymi.

Prace budowlano - montażowe wykonywać pod stałym nadzorem technicznym, zgodnie z warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano – montażowych

Do budowy stosować materiały posiadające atesty i aprobaty techniczne.

Elewacje

Stan istniejący:

- istniejące tynki cementowo wapienne z uwagi na bardzo zły stan techniczny należy w całości skuć.

Przed przystąpieniem do wykonania izolacji termicznej ścian w pierwszej kolejności należy wykonać:

- Istniejące okna drewniane wymienić na nowe z profili PCV szklone szkłem zespolonym. Zastosować okna o współczynniku przenikania ciepła zgodnie z obowiązującą normą oraz wyposażone w nawiewniki okienne i spełniają wymagania wentylacji pomieszczeń poprzez odpowiedni współczynnik infiltracji.

Wykonanie izolacji termicznej ścian.

Projektuje się zastosowanie kompletnego systemu docieplenia ścian zewnętrznych budynku będącego firmową metodą lekką dopuszczoną do stosowania.

Materiałem termoizolacyjnym jest styropian o gramaturze powyżej 15kg/m³, sezonowany, samogasnący. System docieplenia przy założonej grubości warstwy termoizolacyjnej sklasyfikowano jako nie rozprzestrzeniający ognia (NRO).

Efektom zastosowania w/w styropianu na powierzchni ściany powstanie bezspoinowa powłoka o następujących właściwościach.:

- termoizolacja – styropian zamocowany do ściany za pomocą zaprawy klejowej i łączników mechanicznych,
- warstwa zbrojona, zabezpieczająca przed uszkodzeniami mechanicznymi – siatka szklana zatopiona w zaprawie klejowej zgodnie z jednostronną Aprobata Techniczną ITB,
- zewnętrzna wyprawa elewacyjna – tynk akrylowy, zgodnie z jednostronną Aprobata Techniczną ITB.

Warunki wykonania izolacji:

Podstawowym warunkiem stosowania projektowanej metody jest trwałość podłoża. Podłoże powinno być nośne, czyste, suche, związane i pozbawione elementów zmniejszających

przyczepność materiałów mocujących warstwę izolacji termicznej, a także wolne od nalotów i wykwitów. Podłoże powinno być równe i płaskie.

Warunki atmosferyczne: Prace można prowadzić wyłącznie przy pogodzie bezdeszczowej w temperaturze od +5°C do +25°C.

Materiały:

Do docieplenia należy zastosować kompletny zestaw materiałów do dociepleń zgodnie z odpowiednią dla wybranego systemu Aprobata Techniczną ITB.

Prace przygotowawcze

Przed przystąpieniem do robót ociepleniowych zdemontować istniejące rury spustowe, obróbki blacharskie, podokienniki blaszane, instalację odgromową i wszystkie elementy przytwierdzone do ścian zewnętrznych (anteny satelitarne, kable itp.). Istniejące puszki, tablice i inny osprzęt wysunąć od ściany na grubość projektowanej warstwy styropianu. W uzgodnionych miejscach zamontować stalowe wsporniki na ewentualny montaż nośników informacyjnych.

Przed przystąpieniem do docieplenia ścian należy dokładnie sprawdzić ich powierzchnie oraz dokonać oceny stanu technicznego podłoża. Podłoże powinno być nośne, suche, równe, oczyszczone z powłok antyadhezyjnych (jak np. brud, kurz, pył, tłuste zabrudzenia i bitumy) oraz wolne od agresji biologicznej i chemicznej.

Miejsca szczególnie nierówne oraz braki powstałe po usunięciu wyprawy uzupełnić. Przed przystąpieniem do przyklejania płyt na słabych podłożach należy wykonać próbę przyczepności zgodnie z instrukcją ITB. W celu sprawdzenia prawidłowości przygotowania podłoża należy wykonać kontrolne przyklejenie próbek stosowanej izolacji o wymiarach 10,0 x 10,0 cm z warstwą kleju nie przekraczającą 1,0 cm. W dalszej kolejności ściany należy zagruntować i przystąpić do mocowania płyt styropianowych do powierzchni muru przy użyciu kleju i kołków PCW.

Mocowanie płyt styropianowych

Docieplanie wykonać w bezspoinowym systemie ocieplenia ścian w systemie na bazie styropianu EPS70 o $\lambda = 0,040 \text{ W/mK}$ o gr. 15 cm. Na ościeżach okiennych i drzwiowych gr 3 cm. (w niektórych przypadkach istniejący tynk ościeży skuć by możliwe było wykonanie izolacji grubości 3 cm)

Materiał klejący na płytę nakładać metodą pasmowo – punktową (ciągłe pasmo wzdłuż krawędzi i kilka „placków” we wnętrzu – zachować min. 40% powierzchni sklejenia netto, przy czym krawędzie muszą być przyklejone w 100%). Masę nakładać tylko na powierzchnię płyt termoizolacyjnych, nigdy na podłoże. Po nałożeniu kleju na płytę należy ją bezzwłocznie przyłożyć do ściany i docisnąć, aby uzyskać równą płaszczyznę w stosunku do sąsiednich płyt. Nie należy dopuszczać do przeniknięcia kleju na powierzchnie boczne płyt. W przypadku wystąpienia w warstwie styropianu nierówności i uskoków należy je zeszlifować do uzyskania jednolitej płaszczyzny. Pył powstały podczas szlifowania dokładnie usunąć.

Elementami wspomagającymi mocowanie są kołki plastikowe, w ilości 4 szt./m², konieczne szczególnie w budynkach o wysokości powyżej dwóch kondygnacji.

Po stwardnieniu kleju (lecz nie wcześniej niż przed upływem 24 godzin) przystąpić do osadzania kołków kotwiących. Do mocowania styropianu należy zastosować łączniki mechaniczne wbijane ze standardową strefą rozporu.

W strefie narożnej budynku – 1,5 m od narożnika łączniki należy zagęścić do 6 sztuk na m² ściany.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, aby talerzyki kołków nie wystawały ponad warstwę izolacji.

Niedopuszczalne jest również, aby ich zbyt mocne wbijanie powodowało uszkodzenia izolacji w miejscu styku z brzegiem talerzyka. Nie należy również mocować łącznika w odległości mniejszej niż 10,0 cm od narożnika budynku oraz krawędzi otworów i elementów ściennych.

Ewentualne szczeliny w warstwie ocieplającej trzeba wypełnić przez wstawienie klinów wyciętych ze styropianu lub przez wprowadzenie ekspansywnej pianki poliuretanowej. Szczelin nie wolno wypełniać klejem.

Warstwa zbrojąca

Stanowi ją druga warstwa kleju z zatopioną w niej siatką z włókna szklanego.

Siatka powinna charakteryzować się odpowiednią wytrzymałością mechaniczną, równym, trwałym splotem i dzięki kąpieli akrylowej – odpornością na alkalia.

Cokół.

Przygotowanie podłoża: Podłoże powinno być równe, suche, mocne, oczyszczone z kurzu, pozbawione zanieczyszczeń oraz wolne od agresji biologicznej (grzyby, pleśnie, mchy), chemicznej itp. Wszelkiego rodzaju zabrudzenia należy oczyścić wodą pod zwiększonym

ciśnieniem. Ubytki uzupełnić Zaprawą klejącą (max do 6,0 mm w jednej warstwie) lub standardową zaprawą tynkarską. Podłoża o słabej nośności, mocno chłonne lub skredowane (tzn. zostawiające ślady pyłu po potarciu dłonią) w celu wzmocnienia i zmniejszenia jego chłonności należy pomalować Gruntem Akrylowym.

W systemie ociepleń warstwę zbrojoną wysezonować min. 3 dni. Wszystkie podłoża muszą mieć ustabilizowaną wilgotność oraz zakończony proces twardnienia. Przed nakładaniem tynku powierzchnię należy zagruntować Podkładem Gruntującym PA 10 w kolorze zbliżonym do koloru tynku.

Cokół wyłożyć płytkami z betonu architektonicznego,

Obróbki blacharskie

Istniejące rury spustowe obróbki blacharskie p(pas podrynnowy, podookienniki należy zdemonstrować przed przyklejeniem termoizolacji. Przed wykonaniem warstwy zbrojonej należy wykonać nowe obróbki orynnowania z uwzględnieniem projektowanej grubości termoizolacji. Podokienniki zewnętrzne i obróbkę gzymsu wykonać z blachy stalowej powlekanej gr. 0,55 mm. Wszystkie obróbki powinny być tak wyprowadzone, aby ich krawędź była oddalona od docelowej powierzchni elewacji min. 40,0 mm. Obróbki powinny być zamocowane w sposób stabilny. Należy zwrócić uwagę, aby drgania elementów blaszanych nie były przenoszone bezpośrednio na cienkowarstwowy element wykończeniowy.

Elewacja z płyt włókno – cementowych

W projekcie zaprojektowano część elewacji wykończone płytami z włókno – cementowych powierzchniowo szczerkowanymi w kolorze białym na ruszcie systemowym.

Elewacja wentylowana w systemie pozwalającym na jednoczesne zabezpieczenie budynku przed wiatrem, opadami atmosferycznymi, a jednocześnie pozwalający na wysoką efektywność w zakresie termoizolacji i odprowadzania gromadzącej się wilgoci ze ścian budynku. Składa się ona z konstrukcji nośnej, warstwy izolacyjnej i szczeliny wentylacyjnej oraz z warstwy zabezpieczającej przed zmiennymi warunkami pogodowymi, która jednocześnie spełnia rolę estetycznego wykończenia elewacji.

Montować płyty produkowane zgodnie z systemem zarządzania jakością ISO 9001:2000 oraz systemem zarządzania środowiskiem ISO 14001:2004 które spełniają wymagania nakreślone w Dyrektywie Rady w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (89/106/EU) i posiadają Środowiskową Deklarację Produktu EPD-CEM-2012111-E zgodnie z ISO 14025 -oraz są zgodne z deklaracją zgodności EC. Spełniają wymagania normy EN 12467 i są zgodne z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/211 z dnia 9 marca 2011. Płyty włókno-cementowe niepalne i sklasyfikowane w klasie A2-s1, d0.

W celu uzyskania poprawnej i bezpiecznej podkonstrukcji aluminiowej należy skonsultować się z dostawcą systemu.

Kilka zasad, które należy wziąć pod uwagę:

- długość aluminiowych profili ogranicza się do max. długości 3000 mm
- profile aluminiowe muszą być zamontowane za pomocą jednego elementu mocującego stałego w środkowym lub górnym końcu oraz innych mocowań zainstalowanych jako punkty przesuwu (ślizgowe). Wszystkie połączenia profili aluminiowych muszą być równo ułożone, aby później można było nałożyć połączenia płyt fasadowych.

Elewacje gabionowe

Prawidłowy montaż ściany z gabionów.

Aby gabiony skutecznie spełniały funkcje estetyczną muszą zostać prawidłowo zamocowane do ściany nośnej. Minimalna grubość konstrukcji to 15 cm, co odpowiada dwóm oczkom siatki.

Jako wypełnienie zaleca kamienie łamane najlepiej o kształcie prostopadłościennym, który ułatwia dokładne wyłożenie kosza. To ważne, by wewnątrz gabionu nie było pustych przestrzeni ani dziur, dlatego odradza się używania kamieni o nieregularnych kształtach.

Konstrukcje gabionowe łączyć ze ścianą budynku za pomocą blachy stalowej oraz kotew. Należy zapewnić podparcie konstrukcji gabionowej na wysokości poprzez montaż wspornika. Z założenia masa 1 m³ gabionu (kosz + wypełnienie) to 1600 kg

Wokół budynku wykonać opaskę i podejścia (zgodnie z rysunkiem rzutu przyziemia) z kostki betonowej prasowanej grubości 6 cm na warstwach konstrukcyjnych i filtracyjnych.

Uwaga:

Wszystkie elementy ujęte w opisie technicznym, a nieujęte na rysunkach, lub ujęte na rysunkach, a nie ujęte w opisie technicznym, winne być traktowane tak jakby były ujęte w

obu. Podobnie wszystkie elementy ujęte w dokumentacji projektowej, a nieujęte w kosztorysach lub ujęte w kosztorysach, a nie ujęte w dokumentacji winne być traktowane tak jakby były ujęte w obu.

Wszystkie ewentualne nazwy i producenci materiałów, technologii i urządzeń - podane zostały one jedynie jako przykładowe.

Rozbieżności uzgadniać z autorem projektu.

Opracował